

RAAD VAN BEROEP
voor de
DIRECTE BELASTINGEN
te
's-GRAVENHAGE.
No. I 55/225.

De RAAD van BEROEP voor de DIRECTE BELASTINGEN te 's-Gravenhage;

Gezien een op 7 April 1955 ingekomen beroepschrift van X te Z tegen de uitspraak door de Inspecteur der Belastingen te Y op 18 Maart 1955 gegeven op belanghebbendes bezwaarschrift tegen de aan hem blijkens op 30 October 1954 gedagtekend aanslagbiljet opgelegde definitieve aanslag in de inkomstenbelasting over het jaar 1952;

Gezien mede het vertoogschrift van de Inspecteur;

Gehoord ter zitting van de Raad op 10 Juni 1955 de Inspecteur, belanghebbende en V te W als gemachtigde van belanghebbende;

Overwegende, dat aan belanghebbende, die voor het jaar 1952 aangifte deed van een totaal zuiver inkomen van f 3983,--, blijkens opgemeld aanslagbiljet werd opgelegd een definitieve aanslag in die belasting naar een vastgesteld zuiver inkomen van f. 5000,-- welke aanslag, na daartegen door belanghebbende ingebracht bezwaarschrift door de Inspecteur werd gehandhaafd bij zijn uitspraak van 18 Maart 1955, waarvan beroep;

Overwegende, dat zo blijkens de stukken als blijkens het verhandelde ter zitting belanghebbende zich door de aanslag, zoals die bij de beroepen uitspraak werd gehandhaafd, bezwaard gevoeld tot toelichting waarvan hij aanvoert:

dat volgens de overgelegde winst- en verliesrekening van zijn slagersbedrijf de daarin behaalde winst over het betreffende boekjaar bedroeg f. 3983,--, waarbij rekening was gehouden met f. 500,-- voor eigen gebruik en huurwaarde;

dat bij een door de afdeling controle ingesteld boekonderzoek werd overeengekomen het eigen gebruik en huurwaarde nader te stellen op een bedrag van f. 700,--;

dat hij derhalve lijden mag, dat zijn inkomen nader wordt gesteld op f. 4183,--;

Overwegende, dat de Inspecteur ter rechtvaardiging van de aanslag daartegenover naar voren brengt:

dat op belanghebbendes boekhouding technisch niets valt aan te merken;
dat desalniettemin die boekhouding niet kan worden aanvaard zelfs niet met de
daarop aan te brengen correctie van verhoging van het privé van f. 500,-- op
f. 700,--;

dat toch die schatting voor privé-gebruik van slagerijproducten te laag is gesteld,
immers een bedrag van f. 420,-- voor een gezin van vier personen, te weten
belanghebbende, zijn echtgenote en twee kinderen van onderscheidenlijk 8 en
6 jaar niet is aanvaardbaar, hetgeen immers zou uitkomen op een gebruik van
slechts f.1,15 per dag en voor het gebruik van vlees, vleeswaren en
margarine ten minste is te stellen op f. 1,65 per dag of f. 600,-- per jaar;

dat de totale inkoop bedroeg in 1952

voor fijne vleeswaren	f. 6803,--
voor margarine	f. 2230,--
voor soepen en dergelijke	f. 541,--
voor conserveringsmiddelen, darmen en dergelijke	f. 454,--

dat de verkoop in hetzelfde tijdvak bedroeg inclusief f. 600,-- voor privé een som
van f. 82671,-- en de bruto-winst mitsdien f. 9987,-- of 12% van de inkoop
ad f. 72683,--;

dat blijkens door de Rijksaccountantsdienst ingestelde onderzoeken het
brutowinst-winstpercentage voor het slagersbedrijf varieert tussen 15% en
24% van de omzet waarbij het cijfer 15 aangeeft het percentage gemaakt
door een volkszaak in U;

dat slagerijen in een volkszaak hier ter stede een percentage bereiken van circa 20%
zodat het percentage van belanghebbende ad 12% wel uitermate laag is;

dat belanghebbende dit verklaart uit het feit, dat hij uitsluitend 1^e klas vlees verkoopt
tegen prijzen, welke op hetzelfde niveau liggen als die geldende bij zijn
concurrenten in zijn omgeving en hij bovendien betoogt zelf geen worst te
maken;

dat echter, indien zijn bewering omtrent verkoop van 1ste klas vlees tegen de prijs van
vlees van mindere kwaliteit juist ware, dit zijn invloed zou doen
gelden op het bruto-winstpercentage, doch dit toch niet zou kunnen
verklaren dat hij zou blijven 30% beneden de laagste van de door de
Accountantsdienst onderzochte slagers, waarbij dan nog is in het oog te
houden, dat een slager, die blijkens dat onderzoek 15% bruto-winst van zijn
omzet behaalt gevestigd is in een volksbuurt, waar over het algemeen scherp

concurrerende prijzen moeten worden gemaakt;

dat de P-sstraat, waarin het bedrijf van belanghebbende wordt uitgeoefend, liggende in het vierkant van G-weg, R-laan, S-sstraat en T-weg niet kan worden beschouwd te zijn een volksbuurt;

dat niet voetstoots is te aanvaarden belanghebbendes bewering, als zoude hij zelf geen worst maken, wijl dan de vraag rijst, waartoe hij in dat geval conserveringsmiddelen en darmen behoeft, terwijl bijzonderlijk het zelf bereiden van worst het bruto-winstpercentage uitermate gunstig beïnvloedt:

dat het vorenstaande hierop neerkomt, dat belanghebbende op generlei wijze de oorzaak kan aangeven waardoor in zijn bedrijf een dermate laag bruto-winstpercentage wordt behaald;

dat bij een bruto-winstpercentage gesteld op 15% hetgeen als uiterste minimum voor het bedrijf van belanghebbende moet worden aangehouden, de bedrijfsopbrengst is te stellen op f. 6841,-- te weten volgens de aangifte f. 3983,-- plus meer eigen gebruik f. 380,-- en meer winst 3 x f. 826,-- of f. 2478,--, resulterende in een bedrijfsopbrengst van f. 6841,--, terwijl de aanslag is opgelegd naar een inkomen van slechts f. 5000,--;

Overwegende, dat de Raad overneemt en als hier ingelast beschouwt de inhoud van het vertoogschrift van de Inspecteur en op de daarin vervatte gronden met de Inspecteur is van oordeel dat de boekhouding als niet genoegzame waarborgen biedend voor haar materiële deugdelijkheid moet worden ter zijde gesteld;

Overwegende, dat daaruit volgt, dat de door belanghebbende aan zijn boekhouding ontleende aangifte, zelfs na verhoging van het privé-gebruik met f. 200,--, in aanmerking genomen het winstpercentage blijkens die boekhouding vergeleken met hetgeen naar de norm in bedrijven als dat van belanghebbende pleegt te worden verkregen, niet is aanvaardbaar en hoezeer aan die boekhouding geen formele bezwaren mogen aankleven, deze materieel kennelijk niet voldoende waarborgen van betrouwbaarheid biedt om uitsluitend daarop te bouwen het door belanghebbende uit zijn bedrijf verkregen inkomen in het onderwerpelijke jaar, blijkende trouwens uit dat vertoogschrift mede, dat het privé door de Inspecteur op f. 600,-- voor zijn eigen gebruik niet te hoog is gesteld;

Overwegende, dat een en ander zijn versterking vindt in de omstandigheid, dat belanghebbendes inkomen door hemzelf over 1953 vrijwel gelijke omzet als in 1952 is bepaald op f. 6532,-- zonder dat hij erin is geslaagd dit niet-onbelangrijke verschil met het onderhavige jaar op te helderen.

Bekrachtigt de uitspraak, waarvan beroep.

Aldus gegeven te 's-Gravenhage op 10 Juni 1955 door Mrs. Van Vrijberghe de Coningh,
lid-Voorzitter, Rutgers en Braun, plv. leden, in tegenwoordigheid van de Secretaris
Jhr Mr. den Tex.

Den Tex

Van Vrijberghe de Coningh

Secretaris.

Voorzitter.

Afschrift per aangetekende post aan partijen verzonden

21 SEP. 1955